

Зло какво іе тебе нашло,
Зла каква година?
Що накарало іе тебе
Въ градѣть ны да дойдешь?
Що си дошла ты самичка,
Безъ сына, безъ дщеркѣ
Или немашь ты роднинѣ,
Исто кукавицѣ?
Само стапѣ си зела, торбѣ,
И повече нищо.
И що носишь въ таѣ торбѣ,
Що има во нея?
Дали сухѣ отъ хлѣбѣ корка
И лейкѣ за водѣ?.....
Каква тѣга, каква мѣка
Тебе іе сгърбила.
Защо охкашь защо стенкашь,
Сълзы защо роняшь?
Тежокѣ ли грѣхѣ си сторила,
Та си дошла овдѣ,
Да отмолишь грѣхѣ си въ църквѣ,
Бога ты да смилишь?
Или болна имашь дома,
Дошла си по водѣ,
Водѣ светенѣ църковнѣ,
Боленѣ да напоишь?...
Не бой ми ся, мила бабо,
Не съмѣ зълѣ човѣкѣ я.
Разкажи ми твойтѣ поминѣ,
Ядове и глобы
Милвамѣ я да слушамѣ, бабо,
Приказки отъ бабы...
Крена главѣ, стара баба,
Крена ся опули,
А изъ очи сълзы капѣтъ
Ронѣтъ ся какѣ бисерѣ:
Ето іедна врела сълза